

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 680/2015-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészáros a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Klaudiou Azariovou, AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1205/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľky“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1205/2010 (ďalej aj „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že *«Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 25.10.2010, sa spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj ako „oprávnený“), domáhala vymoženia sumy 135,43 Eur s príslušenstvom, a to od povinných: 1) [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] 2) [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] 3) [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] 4) [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] 5) [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], čím sa začalo exekučné konanie na vymoženie sumy 135,43 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie. Podkladom na začatie predmetného exekučného konania bol právoplatný a vykonateľný exekučný titul - Platobný rozkaz sp.zn. 3Ro/110/96 zo dňa 7.2.1996.*

Okresný súd Trebišov, poverením na vykonanie exekúcie č.5811*067338 zo dňa 21.12.2010, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého,

Exekútorický úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava. Uvedený súdny exekútor dňa 23.7.2011 vydal Upovedomenie o začatí exekúcie.

Povinné v 3., 4. a 5. rade, tj. sťažovateľky, podali proti tejto exekúcii dňa 15.08.2011 námietky, nakoľko došlo k premlčaniu nároku oprávneného.

Dňa 17.10.2011 vydal Okresný súd Trebišov uznesenie sp.zn. 15Er/1205/2010-55, ktorým vo výrokoch I.,II. a III. námietkam povinných v 3., 4. a 5. rade vyhovel, a vo výroku IV. tohto uznesenia zaviazal oprávneného uhradiť súdny poplatok za podanie námietok proti exekúcií povinnými v 3., 4. a 5. rade, a vo výroku V., VI. a VII. zaviazal oprávneného nahradiť trovy právneho zastúpenia povinných v 3., 4. a 5. rade. Proti všetkým výrokom tohto uznesenia podal oprávnený dňa 26.10.2011 odvolanie. K tomuto odvolaniu sa sťažovateľky, prostredníctvom ich právneho zástupcu, vyjadrili podaním zo dňa 17.1.2012.

Dňa 2.8.2012 Okresný súd Trebišov vydal v danej veci opravné uznesenie sp.zn. 15Er/1205/2010-96, ktorým opravil výrovkovú časť uznesenia sp.zn. 15Er/1205/2010-55 zo dňa 17.10.2011, a to v odsekoch IV., VI. a VII., v ktorých došlo k chybe v písaní a počítaní.

Opravné uznesenie bolo vydané až po 10 mesiacoch, čím sa tak nedôvodne predĺžilo celé exekučné konanie na súde, vzhľadom na to, že... lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia...

Následne dňa 22.8.2012 podal oprávnený proti tomuto opravnému uzneseniu zo dňa 2.8.2012 odvolanie. K podanému odvolaniu sa na výzvu súdu vyjadrili sťažovateľky, a to podaním zo dňa 13.09.2012.

Krajský súd v Košiciach svojím uznesením sp.zn. 12CoE/410/2012-117 zo dňa 15.4.2013 potvrdil I., II. a III. výrok uznesenia zo dňa 17.10.2011 sp.zn. 15Er/1205/2010-55, v spojení s opravným uznesením zo dňa 2.8.2012 sp.zn. 15Er/1205/2010-96, a v prevyšujúcej časti, tj. vo IV., V., VI. a VII. výroku uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.8.2013.

Dňa 30.1.2014 vydal Okresný súd Trebišov, prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka, uznesenie sp.zn. 15Er/1205/2010-127, ktorým exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 1605/2010 vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil.

Proti tomuto uzneseniu zo dňa 30.1.2014 sp.zn. 15Er/1205/2010-127, podal dňa 14.2.2014 oprávnený odvolanie. K podanému odvolaniu sa sťažovateľky (na výzvu súdu) vyjadrili podaním zo dňa 13.10.2014.

Dňa 28.1.2015 vydala sudkyňa Okresného súdu Trebišov uznesenie sp.zn. 15Er/1205/2010-142, ktorým zrušila uznesenie vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Trebišov sp.zn. 15Er/1205/2010-127 zo dňa 30.1.2015. Okresnému súdu Trebišov trvalo takmer rok, kým rozhodol o tomto odvolaní zo dňa 14.2.2015.

... samotné odvolanie oprávneného bolo povinným v 3., 4.a 5. rade doručené až po takmer 8 mesiacoch, a to spolu so Žiadosťou o vyjadrenie sa k odvolaniu zo dňa 2.10.2014. Takéto konanie súdu nemožno považovať za efektívne, ale vykazuje skôr znaky zdĺhavého, neúčinného a nesústredeného postup exekučného súdu....

Následne dňa 25.5.2015 vyšší súdny úradník Okresného súdu Trebišov prijal uznesenie sp.zn.: 15Er/1205/2010-145, ktorým súd zastavil exekúciu voči povinným v 3., 4.a 5. rade, tj. voči sťažovateľkám, a zároveň rozhodol o trovách konania povinných v 3., 4. a 5. rade.

Proti výrokom o trovách v uznesení zo dňa 25.5.2015 sp.zn.: 15Er/1205/2010-145, podali sťažovateľky dňa 2.6.2015 odvolanie, nakoľko predmetné uznesenie bolo postihnuté závažnými vadami, neobsahovalo rozhodnutie o všetkých uplatnených nárokoch a jeho odôvodnenie bolo nedostatočné.»

Podľa sťažovateľiek „Exekučné konanie je potrebné spravidla považovať za konanie po právnej stránke, ako aj po faktickej (skutkovej) stránke, za pomerne jednoduché.

... predmetná záležitosť nie je natoľko právne zložitá, aby ju bolo potrebné riešiť takmer 5 rokov. Súdu boli predložené všetky potrebné doklady nevyhnutné na rozhodnutie v merite veci, sťažovateľky sa však ocitajú v dlhodobej právnej neistote, nakoľko do dnešného dňa nedošlo k právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu vo veci.

... celé exekučné konanie až doteraz, je zbytočne zdĺhavé, nehospodárne a neefektívne, dochádza k zbytočným prietahom v konaní, počas konania bolo aj viacero období reálnej nečinnosti exekučného súdu, a to bez preukázania závažného dôvodu, potreby vykonania konkrétneho dôkazu. Súd nevykonáva dostatočne potrebnú aktivitu

a úkony na právoplatné skončenie veci samej, nehovoriac o samotnej skutočnosti, že exekučné konanie je závažným zásahom do práv a oprávnených záujmov povinných, ktorých finančné prostriedky sú až do právoplatného skončenia veci blokované finančnými inštitúciami, čo vyžaduje urýchlené postupovanie vo veci.

Vo veci už dlhodobo pretrváva stav právnej neistoty, nekoná sa riadne a plynulo, postup exekučného súdu nesmeruje k riadnemu skončeniu veci, čím je porušované... právo na spravodlivý súdny proces a prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

Sťažovateľky v sťažnosti uviedli, že „Pred podaním... sťažnosti na Ústavný súd SR... vyčerpali všetky právne prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv a slobôd poskytuje, tj. bola v zmysle § 62 odsek 1 zákona č.757/2004 Z. z. o súdoch, podaná predsedovi Okresného súdu Trebišov sťažnosť na postup súdu pre porušovanie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ani po podaní a vyhodnotení sťažnosti však k náprave nedošlo.“.

Sťažovateľky žiadajú ústavný súd o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € pre každú z nich „Vzhľadom na dlhotrvajúcu nepriaznivú a nekomfortnú situáciu vzniknutú sťažovateľkám v dôsledku toho, že od začatia exekučného konania v roku 2010 až do dnešného dňa nebolo exekučné konanie právoplatne skončené.“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľky navrhujú, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľiek: 1/ [REDAKOVANÉ], 2/ [REDAKOVANÉ] a 3/ [REDAKOVANÉ], na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a základné právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp.zn. 15Er/1205/2010 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp.zn. 15Er/1205/2010 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. *Sťažovateľke 1/ [REDACTED] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,00 EUR (tri tisíc eur), ktoré je Okresný súd Trebišov povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu vyplatiť sťažovateľke na účet právneho zástupcu sťažovateľky.*

4. *Sťažovateľke 2/ [REDACTED] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,00 EUR (tri tisíc eur), ktoré je Okresný súd Trebišov povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu vyplatiť sťažovateľke na účet právneho zástupcu sťažovateľky.*

5. *Sťažovateľke 3/ [REDACTED] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,00 EUR (tri tisíc eur), ktoré je Okresný súd Trebišov povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu vyplatiť sťažovateľke na účet právneho zástupcu sťažovateľky.*

6. *Sťažovateľkám priznáva náhradu trov konania v sume 563,82 €..., ktoré je Okresný súd Trebišov povinný zaplatiť na účet ich právneho zástupcu... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľkami namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1205/2010.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne

neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd taktiež už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 56/08), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prieťahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 15 Er 1205/2010, ktorý si ústavný súd pre účel predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal, vyplýva, že namietané konanie začalo na okresnom súde 30. augusta 2011 postúpením námietok sťažovateľiek proti exekúcii súdnym exekútorom. O podaných námietkach okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 15 Er 1205/2010 zo 17. októbra 2011 v spojení s opravným uznesením z 2. augusta 2012 tak, že im vyhovel. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) na základe odvolania podaného oprávnenou v exekučnom konaní uznesením sp. zn. 12 CoE 410/2012 z 15. apríla 2013 potvrdil uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výrokoch, ktorými okresný súd vyhovel námietkam sťažovateľiek. Uznesenie odvolacieho súdu

nadobudlo právoplatnosť 21. augusta 2013. Následne okresný súd uznesením z 30. januára 2014 vydaným vyšším súdnym úradníkom exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Okresný súd na základe odvolania podaného oprávnenou v exekučnom konaní uznesením z 28. januára 2015 zrušil uznesenie vyššieho súdneho úradníka z 30. januára 2014. Sťažovateľky v priebehu konania podali 15. mája 2015 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v namietanom konaní. Podpredsedníčka okresného súdu v odpovedi na uvedenú sťažnosť sp. zn. Spr. 15/2015 z 28. mája 2015 sťažovateľkám oznámila: *„Na Vašu sťažnosť zo dňa 10.04.2015 týkajúcu sa prieťahov v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15 Er 1205/2010 Vám oznamujeme, že vo veci bolo vydané dňa 25.05.2015 uznesenie o zastavení exekúcie voči povinným v 3.,4.,5. rade spolu s rozhodnutím o trovách exekúcie. ... Vaša sťažnosť týkajúca sa prieťahov v danom konaní je dôvodná. Prieťahy boli spôsobené vysokou zaťaženosťou súdu pri vybavovaní exekučnej agendy.“*

V ďalšom priebehu konania sťažovateľky podali 4. júna 2015 odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 25. mája 2015 v časti výrokov o trovách konania. Uznesenie okresného súdu z 25. mája 2015 vo výrokoch, ktorými bola exekúcia voči sťažovateľkám zastavená, nadobudlo právoplatnosť 17. júna 2015. Okresný súd uznesením z 5. augusta 2015 odvolaniu sťažovateľiek vyhovel, zrušil uznesenie vyššieho súdneho úradníka okresného súdu z 25. mája 2015 v napadnutej časti a opätovne rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľiek.

Ústavný súd konštatuje, že namietané konanie, v ktorom okresný súd rozhodoval o námietkach sťažovateľiek proti exekúcii, a následne o jej zastavení, trvalo takmer štyri roky, aj keď na farchu okresného súdu nemožno pripočítať obdobie (takmer šesť mesiacov), počas ktorého sa spis nachádzal na krajskom súde z dôvodu podaného odvolania. Z prehľadu procesných úkonov vyplývajúcich z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 15 Er 1205/2010 je zrejmé, že do podania sťažnosti predsedovi okresného súdu (15. mája 2015) sa namietané konanie skutočne vyznačovalo prieťahmi, tak ako to tvrdili sťažovateľky, a potvrdila to i podpredsedníčka okresného súdu v liste sp. zn. Spr. 15/2015 z 28. mája 2015. Po podaní sťažnosti na prieťahy v konaní bolo vo veci meritórne

rozhodnuté o zastavení exekúcie vedenej proti sťažovateľkám a v súčasnosti je vo vzťahu k sťažovateľkám predmetom konania už len rozhodovanie o náhrade trov konania.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, jej príloh, ako aj z obsahu súvisiaceho spisu okresného súdu ústavný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mali sťažovateľky právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sa v posudzovanej veci z jeho pohľadu javí ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mali sťažovateľky k dispozícii a úspešne ho aj využili ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedeného vyplýva, že stav namietaného konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti, ktoré je v merite veci vo vzťahu k sťažovateľkám právoplatne skončené, umožňuje vysloviť názor, že podanie sťažnosti na prieťahy v konaní sa prejavilo ako také, ktoré prispelo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajším postupom okresného súdu.

S ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v namietanom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľiek zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľiek podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľiek uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2015